

A tanítás is művészet

FORRÁS: TOLDY MÁRIA

November végén vehette át Toldy Mária a gödöllői királyi kastélyban a Regionális Prima Díjat. Az egykori legendás táncdalénekes első nagy sikere, az 1966-os Táncdal-fesztivál megnyerése kerekén ötven éve volt.

– Melyikkel kezdjük?

– A díjjal, mert az a frissebb, s mert azt azért kaptam meg, mert a kerület polgármestere, Hajdu László felterjesztett rá. Nagyon örültem neki, és nagy megtiszteltetésnek érzem ezt az elismerést.

– Milyen hatása volt az 50 évvel ezelőtti sikerének?

– A Táncdal-fesztivált 1966-ban rendezték meg legelőször, s mivel akkoriban egyetlen tévécsatorna létezett, az egész ország figyelemmel kísérte az eseményeket.

– Így azt is láthatták, hogy a „Más ez a szerelem” című dalával megnyerte a fesztivált. Minek köszönhető a sikere?

– Már „rutinos” énekes voltam '66-ban, az énekesi pályát '61-ben kezdtem. A '66-os siker azonban valóban országos ismertséget hozott a számomra, melynek nagyon örültem.

– Ennek ellenére 1971-ben egészen váratlanul visszavonult a színpadtól. Miért?

– A tanítás iránti vágy mindig ott bujkált bennem. Már kisgyerekként tanítottam a környékbeli gyerekeket, így amikor felmerült, hogy a Postás Zeneiskolában tanítsak, habozás nélkül igent mondtam, amit azóta sem bántam meg.

FOTÓ: DIMÉNY ANDRÁS

– Mint ahogyan azt sem, hogy néhány év múlva „átigazolt” a Vasutas Zeneiskolába?

– Azt meg különösen nem. Mert Pál Gábor igazgatótól teljesen szabad kezet kaptam az álmaim megvalósításához. Így létrehozhattam a musical-

– Én nemcsak az iskolában tanultam azt, amit tanítok, hanem az oktatási módszeremet mindig személyre szabom. Ehhez fel kell tudni ismerni a tehetséget, amit aztán egyénileg képezek tovább. Ez azonban csapatmunka is, ma már szerencsére nagyon jó szakembergárdával, Kovács Brigitta hangképző tanárral, Fehér Zsuzsa beszédtanárral, Warnusz Zsuzsa korrepetitornal és Jankity Csaba színész-mesterség-oktatóval tudok együtt dolgozni.

– A zenei tehetségek felfedezése és befuttatása a médiában is nagy sláger. Hogyan látja ezt a helyzetet?

– Igen, számos ilyen műsor van, és ezekben a televíziós műsorokban több tehetség felbukkan, és sikert arat. Ám nincs megoldva a továbbképzésük, sokan el is tűnnek közülük.

– Ön azonban nemcsak elsajátította ezt, hanem át is tudja adni a növendékeinek. Honnan ez a kifogyhatatlan energia?

” Az oktatási módszeremet mindig személyre szabom

iskolámat, amely mind a mai napig fontos része a hazai „művésztanítópótlás-képzésnek”.

– Sosem bánta meg, hogy elhagyta a színpadot?

– Miért bántam volna meg? Jól érzem magam a bőrömben. Ez a munka igazából kortalan, elkísér, amíg erőmből telik. Egyébként nem kerültem távol a színpadtól, mert a tanítványaimmal együtt énekelek.

– Mi az oktatási módszerének a titka?

Toldy Mária és Malek Miklós

– Ilyen a habitusom. Meg így élek immár több évtizede. A szabadidőmben mindig mozgok, hetente háromszor úszom a BVSC-ben, és naponta gyalogolok a férjemmel, Malek Miklóssal. Itthon is szoktam mozogni.

– Az itthon az ősi pestijuhelyi házat jelenti?

– Igen. Azt a házat, ahol felnőttem, és ahol a gyermekeim is felnőttek. Számomra ez az otthon, s bár a gyermekeim már kirepültek innen, én mindig ide várom haza őket.

– Mikor tud együtt lenni a családdal?

– Általában karácsonykor. A fiam, Miklós ugyanis Los Angelesben, a lányom, Andrea pedig Bécsben él. Az ünnepekre azonban haza szoktak jönni, és ilyenkor nagyon jó együtt lenni. Karácsonyi zene van minden évben, most is együtt fogunk zenélni egészen az éjféli miséig.

– Hogyhogy?

– Mindenki tud zongorázni, de a 22 éves Gábor unokám dobolni szokott, a 18 éves Péter trombitál, a 6 éves Lenci pedig egyre jobban hegedül. A karácsonyi dalokat – ez már nálunk hagyomány – mindig Andreával énekeljük.

– Ez kurióznak számít?

– Ha úgy vesszük, akkor igen. Először 1971-ben a tanítás mellett döntöttem, végérvényesen lezártam az énekes előadói korszakomat. És emellett mindig kitarítottam. Két alkalommal tettem csak kivételt, egyszer a lányommal énekeltem anyák napi duettet a tévében, illetve jóval később, a MŰPA-ban rendezett Malek-koncerten is elénekeltem a „Rövid az élet” című dalt a lányommal és a fiammal. A karácsonyi családi koncerteket viszont nagyon szeretem, olyankor én sem Toldy Mária, hanem az unokáim zenesztársává vágyok.

Riersch Tamás